

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **V. D. N.**, narozený dne x
státní příslušností x
zastoupený Mgr. Markem Eichlerem, advokátem
sídlem S. K. Neumanna 2052, 407 47 Varnsdorf

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2022 č. j. CPR-30229-23/ČJ-2021-930310-V230

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) změněno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen

„správní orgán prvního stupně“) č. j. KRPA-263575-16/ČJ-2021-000022-SV ze dne 7. 10. 2021, a to tak, že část výroku ve znění „Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. od okamžiku, kdy cizinec pozbuje oprávnění k pobytu na území České republiky“ byla změněna a nově zní „ Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. od okamžiku, kdy uplyne doba k vycestování.“ Ve zbylé části bylo podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu, odvolání žalobce zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 2 let. Současně byla podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena doba k vycestování z území členských států Evropské unie do 40 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný se nedostatečně vypořádal s nepřiměřeností napadeného rozhodnutí vůči jeho rodinnému a soukromému životu. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, dle kterého nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života je neurčitým právním pojmem, nikoliv správním uvážením, což správní orgány údajně nikterak nereflektovaly. Tím, že nebyla reflektována veškerá hlediska k posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce měly správní orgány způsobit nepřezkoumatelnost svých rozhodnutí. Byl přesvědčen o nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí, nepřiměřená měla být jak samotná forma uloženého opatření, tak délka správního vyhoštění a doba k vycestování.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a žalobou napadeného rozhodnutí. Ve svém postupu neshledal pochybení a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Soud rozhodl předmětnou věc bez jednání, když tento postup shodně navrhli účastníci řízení.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: úřední záznam č. j. KRPA-263575-2/ČJ-2021-000022 ze dne 6. 10. 2021, podkladové materiály, oznámení o zahájení správního řízení č. j. KRPA-263575-11/ČJ-2021-000022-SV ze dne 7. 10. 2021, protokol o výslechu účastníka správního řízení č. j. KRPA-263575-12/ČJ-2021-000022-SV ze dne 7. 10. 2021, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. KRPA-263575-16/ČJ-2021-000022-SV ze dne 7. 10. 2021, odvolání žalobce ze dne 12. 10. 2021 vč. doplnění ze dne 20. 12. 2021, žalobou napadené rozhodnutí č. j. CPR-30229-23/ČJ-2022-930310-V230 ze dne 21. 11. 2022.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 6. 10. 2021 v 21:30 hod. prováděla hlídka cizinecké policie pobytovou kontrolu na ulici x, kde kontrolovala cizince, který se prokázal povolením k pobytu č. 000901932 platným od 25. 10. 2019 do 31. 1. 2020 a byl ztotožněn jako žalobce.

Vzhledem k tomu, že žalobce nepředložil jiný doklad, ani jiné oprávnění k pobytu, tak vzniklo podezření, že na území České republiky pobývá neoprávněně. Žádost o prodloužení zaměstnanecké karty podal žalobce dne 6. 4. 2020.

8. Při výslechu účastníka správního řízení dne 7. 10. 2022 žalobce správnímu orgánu sdělil, že žádá přítomnost tlumočníka, jelikož nerozumí českému jazyku a nepožaduje přítomnost právního zástupce. Do České republiky přicestoval poprvé v roce 2017 na základě vízového styku za účelem zaměstnání. V roce 2018 se na měsíc vrátil do Vietnamu. V České republice pracoval v automobilových dílnách v Písku a v Jablonci nad Nisou, po přestěhování do Prahy pracoval pro automobilku x. Od začátku roku 2021 pracuje brigádně v tržnici x. O skutečnosti, že mu zanikla zaměstnanecká karta, se dozvěděl od zaměstnavatele x v lednu roku 2021. Na území nemá žádné vazby, pouze pracovní, veškeré jeho příbuzenstvo žije ve Vietnamu.
9. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně č. j. KRPA-263575-16/ČJ-2021-000022-SV ze dne 7. 10. 2021 bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na 2 roky. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce dne 12. 10. 2021 odvolání, které dne 20. 12. 2021 doplnil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí částečně změnil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ve zbytku zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
11. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
12. Podle ust. § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
13. Žalobce namítal, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s nepřiměřeností napadeného rozhodnutí vůči jeho rodinnému a soukromému životu. K nezbytnosti posoudit veškerá kritéria uvedená v ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, soud uvádí, že nesouhlasí s výkladem daného ustanovení tak, jak jej učinil žalobce. Výčet kritérií v ust. § 174a je výčtem demonstrativním neboli výčtem příkladným, není tedy úplný, ale charakterizuje svůj rozsah uvedením několika typických prvků. Smyslem demonstrativního výčtu je definovat obecně a ilustrativně prvky výčtu tam, kde jejich úplné vyjmenování je nevhodné či nemožné. Příkladem může být výčet polehčujících okolností v trestním zákoníku, soud může za polehčující okolnost uvážit i jiný prvek, než jaké jsou ve výčtu uvedeny, stejně tak tomu je i v případě přezkoumávaného řízení, kdy správní orgán může zvážit i jiná kritéria, pokud jiné prvky či podmínky, které posuzuje, jsou podobné těm v zákoně již uvedeným, což správní orgány ve svých rozhodnutích učinily. Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí

toto hodnocení provedl na straně 6 a žalovaný také na straně 6 napadeného rozhodnutí. Dle zdejšího soudu tyto hodnocení reflektují zásadní aspekty případu žalobce, kdy tento je zdrav a celá jeho rodina žije ve Vietnamu a nebylo zjištěno, že by měl v České republice jakékoliv vazby, na území pobývá pouze kvůli práci, kterou v současné době vykonává nelegálně.

14. Zdejší soud má také za to, že přijaté řešení odpovídá případu žalobce a není nepřiměřené. Nelegální pobyt žalobce byl odhalen činností policie, trval nejméně po dobu 9 měsíců, kdy žalobce na území brigádně pracoval, přestože jeho zaměstnanecká karta zanikla. S ohledem na výše uvedené lze uložené správní vyhoštění na dobu 2 let, i po přihlédnutí k polehčujícím okolnostem, považovat za přiměřené opatření, kdy tato doba byla správními orgány stanovena v dolní polovině možné zákonné sazby (5 let). Pro srovnání soud odkazuje též na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 1 Azs 416/2017 - 29, kde Nejvyšší správní soud neshledal nepřiměřeným správní vyhoštění cizince v délce jednoho roku za neoprávněný pobyt na území České republiky v řádu několika hodin.
15. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se zabýval přiměřeností zásahu rozhodnutí o správním vyhoštění do soukromého a rodinného života dostatečně, kdy na str. 6 – 7 napadeného rozhodnutí, provedl samostatné hodnocení a odkázal na hodnocení správního orgánu prvního stupně, zdejší soud hodnocení provedené správními orgány považuje za dostatečné a v podrobnostech odkazuje na hodnocení obou správních orgánů.
16. K namítanému nezohlednění nemožnosti cestovat do Vietnamu z důvodu pandemie Covid-19 soud uvádí, že žalovaný se touto otázkou zabýval na str. 8 napadeného rozhodnutí, když konstatoval, že do Vietnamu lze v současné době cestovat, přestože je situace komplikovaná. Zdejšímu soudu je z jeho činnosti známo, že cizincům v jiných případech správního vyhoštění se opakovaně dařilo zajistit lety do Vietnamu, přestože občasné docházelo k jejich rušení, a i tak bylo vycestování do Vietnamu možné jinými lety.
17. Městský soud v Praze uzavírá, že ačkoli k určitému zásahu do soukromého a rodinného života žalobce dojde, nelze vzhledem k výše uvedenému považovat tento zásah za nepřiměřený. Napadené rozhodnutí tak není v rozporu s čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 3 Úmluvy o právech dítěte, judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani nepřiměřené ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců.
18. Soud neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. ledna 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně